فهرست مطالب

وان	صف	صفح
لمه	١	١
دشواریهای تاریخ ادبیاتنگاری در فرانسه)	۵
د کتر سهیلا اسمعیلی		
تاریخنگاری ادبیات در محافل روسیه	1	19
دکتر احمد پاکتچی		
موضوع و مواد تاریخ ادبیات	\	٨
دكتر تقى پورنامداريان		
بررسی تحلیلی و انتقادی وضعیت تاریخ ادبیاتنویسی در ایران)	۵۵
دكتر منظر سلطاني		
تاریخ ادبیات: پیدایش، وظایف، اهداف و محدودیتها	1	/9
د کتر مهوش قویمی		
رابطه تاریخ و ادبیات از منظر «تاریخگرایی نوین»	,	١.
دکتر امیرعلی نجومیان		
مصاحبهٔ «سمت» با دکتر بختیار	١	19

مقدمه

تاریخ ادبیات نگاری که از آغاز آن در ایران حدود یکصد سال می گذرد تحول مهمی در تحقیقات ادبی به شمار میرود زیرا با کوشش محققان و مؤلفان مجموعه تألیفاتی با عنوان «تاریخ ادبیات» یا عنوانهای دیگر پدید آمده است که هر یک از جهاتی در این قلمرو تحقیقی سودمندند. مؤلفان اطلاعات پراکندهای را که در تذکرهها، آثار ادبی و منابع تاریخی و علمی وجود دارد در تألیفات خود گرد آورده، به تحلیل و پالایش آنها پرداختند و با بررسی و نقد احوال و آثار شخصیتهای ادبی درهای تازهای را به روی تحقیقات ادبی گشودند.

به رغم آنکه این آثار از جهت کمّی و کیفی اهمیت زیادی دارند در شیوه تألیف بسیاری از آنها نارساییهایی به چشم میخورد که موجب کاهش ارزش تحقیقی شان شده است. وجود این کاستیها در بیشتر تحقیقات این دوره بدین سبب است که آنها بر مبنای اصول فن تاریخ ادبیاتنگاری تألیف نشده اند. امروز تاریخ ادبیاتنگاری یک فن محسوب می شود که اصولی دارد و هر مورخ ادبیات باید آنها را بشناسد و بر اساس آنها هدف و روش تحقیق خود را مشخص کند. برای شناخت اصول تاریخ ادبیاتنگاری ضروری است مبانی نظری این قلمرو تحقیقی تعریف و تبیین شود. ورود به مباحث نظری موجب می شود تا این موضوعات تعریف و حدود آنها مشخص گردد: ادبیات، قلمرو تاریخی و جغرافیایی ادبیات، معیارهای تقسیم بندی دوره های گوناگون در ادبیات، نوع و میزان ارتباط مباحث سبک شناسی، نقد ادبی، بلاغی و دیگر فنون ادبی با ادبیات، رابطه وضعیت سیاسی و اجتماعی با ادبیات، رابطه علوم مختلف با آثار ادبی، نقش مشربهای فکری و علمی در آثار ادبی، تاریخ زبان، لهجه ها و گویشها، رابطه خط با ادبیات، رابطه هنر با ادبیات و

طبیعی است وقتی در قلمرو تاریخ ادبیات گام می گذاریم بـا موضـوعات گونـاگونی روبهرو می شویم که باید بدانیم به هر یک از این موضوعات تا چه حد توجه کنیم و آنها را در مباحث تاریخ ادبیات تا چه اندازه دخالت دهیم؛ انجام این کار یعنی آنکه ما مرزهای تاریخ ادبیات را مشخص سازیم. اگر با دقت حدود تاریخ ادبیات را تعیین نکنیم نمی توانیم برای تدوین کتاب تاریخ ادبیات به طرحی مشخص و مناسب دست یابیم و بر اساس این طرح روش مناسبی را به کار گیریم. کاستیهایی که در بعضی از کتابهای تاریخ ادبیات وجود دارد به این دلیل است که هنگام تألیف آنها حدود تاریخ ادبیات مشخص نشده و از آن تعریف روشنی ارائه نگردیده است. از این رو در تألیف مطالب هم طرح مشخصی وجود نداشته و هم از روش مطلوبی استفاده نشده است. با این مقدمات روشن می شود پیش از تألیف هر کتاب تاریخ ادبیات باید این مباحث به طور مبسوط و دقیق بررسی و تحلیل گردد و مبانی تاریخ ادبیاتنگاری در حوزه ادبیات فارسی تبیین شود.

تاکنون درباره بررسی و تحلیل مبانی نظری تاریخ ادبیات در ایران کاری اساسی انجام نگرفته و درباره تعیین حدود تاریخ ادبیات و معرفی روش یـا روشـهای مناسب برای تدوین این دسته از تألیفات پیشنهادهایی که منطبق بر تبیین مبانی نظری این فن باشد ارائه نگردیده است. تنها مطالب محدود و کوتاهی درباره تعریف ادبیات و یارهای مطالب دیگر نوشته شده که ارزش هر یک از آنها در جای خود محفوظ است اما نمی توان بر اساس آنها طرح روشن و جامعی برای تبیین اصول تاریخ ادبیاتنگاری ارائه کرد.

از زمانی که طرح تألیف تاریخ ادبیات ایران در سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها «سمت» تصویب و آغاز گردید به شدت احساس نیاز شد که برای بررسی و نقد و تبادل نظر درباره مبانی تاریخ ادبیاتنگاری گامهای مؤثری برداشته شود و زمینه طرح دیدگاههای مختلف در این باب فراهم گردد تا بتوان بر اساس آن طرحی مناسب برای تألیف تاریخ ادبیات ایران ارائه کرد و روشی مطلوب برای تدوین آن به کار گرفت. برای رسیدن به این مقصود پیشنهاد برگزاری نشستی علمی به مسئولان محترم سازمان سمت ارائه شد و آنها با سماحت از آن استقبال کردند و بی دریغ هر آنچه لازم بود برای بر گزاری این نشست انجام دادند. این نشست علمی در تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۴ تشکیل شد و برنامههای آن در دو بخش به اجرا در آمد: در بخش نخست صاحبنظران و محققان مدعو آراء و حاصل تحقیقات خود را به صورت سخنرانی ارائه کردند و در بخش دوم در میزگردی علمی بعضی از مباحث نظری مانند تعریف ادبیات، تاریخ ادبیات و چگونگی تقسیم بندی دورههای مختلف در تاریخ ادبیات مطرح و درباره آنها بحث و تبادل نظر گردید.

برگزاری این نشست علمی اولین حرکت جدی برای بررسی و نقد مبانی نظری تاریخ ادبیات به شمار می رود. یکی از محورهایی که در این نشست علمی مطرح شد بررسی شیوههای تاریخ ادبیات نگاری در کشورهایی بود که در زمینه تاریخ ادبیات نگاری سابقه زیادی دارند. گرچه ماهیت آثار ادبی هر کشوری به گونهای است که نمی تواند در زمینه تاریخ ادبیات نگاری از دیگر کشورها تقلید کند اما آشنایی با معیارها و اصول این فن در کشورهای مختلف می تواند به انتقال تجربه ها و تبیین دقیق تر مبانی تاریخ ادبیات نگاری بیانجامد.

طبیعی است بررسی و تحلیل این مباحث آنقدر اهمیت دارد و گسترده است که برگزاری این نشست علمی برای رسیدن به مقصود، یعنی ارائه طرح جامعی به منظور تبیین مباحث نظری تاریخ ادبیات کافی نیست و ضرورت دارد نشستهای دیگری برگزار شود و مجال مناسبی برای بررسی، نقد و تبادل نظر در این زمینه فراهم گردد. چاپ مجموعه مقالات این نشست علمی از جمله کوششهایی است که در این مسیر انجام می گیرد.

در اینجا بر خود فرض می دانیم از استادان و همکاران محترم که با ارائه مقاله و حضور در میزگرد علمی در برگزاری این نشست مشارکت کردند و همچنین از رئیس محترم سازمان «سمت» استاد بزرگوار جناب حجت الاسلام و المسلمین آقای دکتر احمد احمدی، معاون محترم پژوهشی سازمان جناب آقای دکتر سید طه مرقاتی، سرکار خانم دکتر ملیحه صابری و آقایان دکتر ناصر قلی سارلی، مهدی

احمدی، مهدی بهنیافر و دیگر عزیزانی که در آن سازمان برای برگزاری این نشست و همچنین چاپ مجموعه مقالات حمایت، مساعدت و کوشش کردند صمیمانه سپاس گزاری کنیم.

سيد على اصغر ميرباقرى فرد